

עמת (מרכז) 24471-01-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 24471-01-25 עמ"ת 24738-01-25 (עציר)

תיק חיצוני: 549748/2024

לפני כבוד השופט דרור ארד-אילון

עוררת ומשיבה
נגד

מדינת ישראל

משיב ועורר
בשם המדינה עו"ד רוני אלסטר
בשם העציר עו"ד ארז אלוש

פלוני

החלטה

בפני עררים הדדים של המדינה (להלן: העוררת) ושל העציר (להלן: המשיב) על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כבוד השופט איתי נעמן) מ"ת 75652-12-24 מיום 9.1.25, בו דן בית משפט קמא בבקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים בעניינו, והחליט על שחרורו בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו ובפיקוח, ובערובות כספיות.

העוררת מבקשת להשיג על החלטה זו ולהורות על המשך מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ולמצער עד מתן תסקיר שירות המבחן שעל פיו תישקל מחדש אפשרות שחרורו כאמור.

המשיב משיג על החלטת בית משפט קמא, שכן לטעמו בשל חולשה בראיות ונסיבות העניין, יש להורות על שחרורו בתנאים מגבילים שאינם כוללים מעצר בפיקוח אלקטרוני.

לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בחומר החקירה מצאתי שאין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא, ועל כן העררים נדחים.

1. בכתב האיטום שהוגש ביום 29.12.25 (ת"פ 75643-12-24) מיוחסת למשיב עבירת איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין [נוסח משולב], התשל"ז-1977. נטען שביום 23.12.24 בשעות הערב, בהיותו בהשפעת אלכוהול, סירבה רעייתו של לתת לו כסף לסיגריות. על רקע זה, למחרת בצהריים ארז את חפציו ויצא מהבית. בשעה 19:00 לערך ביקשה רעייתו של המשיב שישב לבית והוא סירב. בהמשך אותו לילה, בשעה 1:00 של יום 25.12.24, שלח

לרעיתו מסרונים קוליים וכתובים ובהם, בין השאר, נכללו איומים שונים שפורטו על ידי בית משפט קמא (האיומים במקור הם ברוסית). החמורים בהם היו: **"את כל החיים שלך תזכרי את מה שאני אעשה לך... המשך החיים שלך לא יהיו רגועים; את כל החיים שלך תזכרי אותי עד שלא תמותי... מה את חושבת להיות אלמותית? אני אגמור את האלמותיות שלך וגם את עצמי אני אגמור; אני אשב בבית סוהר...אני הסייט שלך ..."**. סמוך לאחר מכן הגיע המשיב לדירתם, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, צלצל בפעמות, דפק בחוזקה, וצעק למתלוננת לפתוח את הדלת. המתלוננת היתה בדירה עם בנם הקטין בן שלוש וחצי שנים, כשהמערער המשיך ואף דרך את נשקו ואמר למתלוננת: **"יש לך דקה וחצי לפתוח ... תפתחי או שאוציא כדור."**

2. בית משפט קמא מצא שיש ראיות לכאורה להוכחת האמור בכתב האישום. אשר לטענת המשיב כי אפשר שיקום לו סייג השכרות, מצא בית משפט קמא שלאור ההלכה כי "הרף הנדרש לשם הכרה במצב של שכרות הוא רף גבוה עד אין-גבוה" (ע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל (2011)), ולאור תשובותיו הקוהרנטיות של המשיב לשוטרים, אין בראיות תמיכה מספקת לטענה זו (לצורך הכרעה בקיומן של ראיות לכאורה). עוד מצא בית משפט קמא, שמעבר לאיומים עצמם, יש ראיות לכאורה גם לאירוע דריכת האקדח, המבוססות על הקול ששמעו שני שכנים שהם אנשי משטרה ורעייתו של המשיב, שאותו זיהו כקול דריכת אקדח.

כבר עתה אבהיר, שלא מצאתי שיש בטענות המשיב בעניין זה כדי להצדיק התערבות בקביעת בית משפט קמא, המבוססת על ההודעות שנגבו מהמעורבים, ועל אף העובדה הכחשת המשיב את השימוש באקדח ואת דריכתו.

3. בית משפט קמא מצא שמעשי המשיב מלמדים על מסוכנות המקימה עילת מעצר. על כך לא ניתן לחלוק. צירופם של איומים כה חמורים ושל הוצאת אקדח ודריכתו (האקדח הוחזק בידי המשיב ברישיון בשל עבודה באבטחה), תחת השפעת אלכוהול, מלמדים על מסוכנות ממשית.

4. בית משפט קמא מצא, שלמול מסוכנות זו, על פי כתב האישום מדובר בהתנהגות חד פעמית, שנמשכה זמן לא רב. בית משפט קמא קבע שמדובר ב"כמה שעות", אולם לפי כתב האישום המסרונים, הדפיקות בדלת, האיומים ודריכת האקדח אירעו כולם סמוך לשעה 1:00 בלילה, ודומה שמדובר במשך זמן קצר במידה ניכרת. בית משפט קמא שקל את העובדה שלפי הראיות המשיב לא איים ולא תקף את המתלוננת בעבר, קרי שמדובר באירוע ראשון מסוגו. כן שקל את דברי המתלוננת, שהמשיב אמנם שותה אך אינו אלכוהוליסט ואינו צורך סמים, ואף את דבריה שבעת האירוע חששה, וכיום אינה חוששת מהמשיב.

5. בית משפט קמא שקל אם לבקש תסקיר שירות מבחן, ומצא שלנוכח האמור לעיל, וכן לנוכח העובדה שאין למשיב עבר פלילי ושהאקדח בו החזיק ברישיון באירוע נלקח ממנו, אין מקום להותירו במעצר עד לקבלת תסקיר.

6. על יסוד אלה הורה בית המשפט לשחרר את העורר במעצר בפיקוח אלקטרוני, בבית הוריו בחולון (שלפי עמדת המשיבה בדיון בפניי רחוקים כ-14 קילומטר מדירת המגורים) בפיקוח צמוד של הוריו ואחותו (בכל עת אחד מהם), בהרחקה מהמתלוננת ובערבויות כספיות.

7. עיקר הערר ממוקד בשאלת המסוכנות. לטענת העוררת צירוף הנסיבות המפורט ובפרט דריכת

האקדח והאיום שירה דרך הדלת מעוררים סיכון שאינו נעלם, בשל העובדה שאין בידי המשיב אקדח בעת הזו, ובפרט לאור שימוש קבוע באלכוהול, מלמד על "מסוכנות ומסוגלות". לטענתה, לכל הפחות יש לקבל קודם להחלטה הערכה מושכלת של שירות המבחן שזוהי מומחיותו.

קשה לחלוק על כך שמסכת האירועים שהוצגה מקימה עילת מסוכנות שאינה שולית. כפי שנפסק, לאור הסיכון המובנה באירועי אלימות במשפחה, "**על בית המשפט ... לבחון בקפדנות יתרה על מקרה, לפני שהוא מחליט על שחרורו של אדם המואשם בביצוע מעשים אלימים נגד אשתו ...**" (בש"פ 1360/07 **מדינת ישראל נ' טומבק**), ומצאתי שבית משפט קמא הנחה את עצמו בדרך זו, ובחן את הדברים בקפדנות הדרושה.

כך, בצד הסיכון, יש ממש בקביעותו שהאירוע החמור היה חד פעמי וקצר יחסית, ואף בכך שהאירוע לא החל בהתנהגות פוגעת של המשיב, הוא אירע ללא תכנון מוקדם, ולאחר שהעורר בחר בתחילה להתרחק מדירתם המשותפת, עד ששב אליה.

8. בחנתי את טענת העוררת בדבר הצורך בתסקיר שירות מבחן לשאלת המסוכנות והמעצר. אין זה סוד ששירות המבחן מצוי בעומס רב והמתנה לתסקיר עלולה להאריך מעצר, שיש יסוד לסבור שאינו הכרחי. הגם שבדרך כלל באירועי אלימות במשפחה, מהטעמים שהובאו לעיל, יש להיזקק לתסקיר שירות מבחן כדי לפרוש תמונה עובדתית מפורטת יותר, הרי שב"**מקרים בהם על-פניהם ניתן להסתפק בחלופת מעצר שניתן לעמוד על טיבה בבית המשפט - אין טעם להזמין תסקיר שירות מבחן. ... ההסתמכות 'האוטומטית' על שירות המבחן גורמת לכך שבית המשפט משהה את החלטתו עד לקבלת תסקיר מעצר, ובכך נמצאנו מאריכים מעצרו של הנאשם שלא לצורך.**" (בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (2015)). בסופו של יום "**הזמנת תסקיר מעצר היא עניין שבשיקול דעת בית המשפט**" כאשר הדבר דרוש בעיניו להחלטה בדבר מעצר או שחרור (בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל (2020)), וגדר ההתערבות בעניין זה מצומצמת (בש"פ 7677/19 **ססונוב נ' מדינת ישראל** (2019)).

9. העוררת הפנתה לעמ"ת (מרכז) 70650-01-20 **מ"י נ' כהן** (2020), בו התקבל ערר המדינה. באותו מקרה מדובר היה על עיון בחלופת מעצר במקרה חמור יותר, בו היתה תקיפה חבלנית ובעבר היו איומים נוספים.

10. כאמור, במקרה שלפנינו, התרשמות בית משפט קמא ניתנה לאחר עיון יסודי בראיות ובנסיבותיו של המשיב. משנמצא שהכף נוטה לשחרור בתנאים של חלופת מעצר "הרמטית", בהעדר שגגה בהערכת הראיות או בהערכת המסוכנות, אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא שלא לעכב את השחרור לשם קבלת תסקיר שירות מבחן, שעד להכנתו עלול לעבור זמן ניכר.

11. כך בפרט, לאור החלופה שנקבעה, הכוללת מעצר בפיקוח אלקטרוני ובתנאי מעצר בית מוחלט בבית הוריו של המשיב, במרחק של כ-14 קילומטר מדירת המגורים, תוך פיקוח לסירוגין של שלושה מפקחים ובהם שאביו הגמלאי, אמו העובדת אך שעות ספורות ביום ואחותו. הערבויות הכספיות אינן מבוטלות כלל, ובכללן 7,500 ₪ הפקדה במזומן, התחייבות עצמית של 10,000 ₪, וכן ערבויות צד ג'. כן נקבעו הרחקה של 500 מ' מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר ישיר או עקיף עמה.

12. לאור אלה ערר המדינה נדחה.

לאור דחיית טענות המשיב בערר שהגיש בעניין הראיות לכאורה, לא נדרשת הכרעה נפרדת בעררו, ואף הוא נדחה.

ניתן היום, י' טבת תשפ"ה, 10 ינואר 2025, בהעדר
הצדדים.